

ברכה על הארץ

"ואכלת ושבעת, וברכת את ה' אלוקיך על הארץ הטובה אשר נתן לך" (דברים ח י).

ירושה ראשונה:

"בא וראה כמה ניסים נעשו באותו היום עברו את הירדן, ובאו להר גריזים ולהר עיבל יתר משישים מיל... ובנו את המזבח וסדוהו בסיד... והעלו עולות ושלמים ואכלו וברכו וקללו וקיפלו את האבנים ובאו ולנו בגלגל..." (סוטה לו.).
"שישבו ואכלו ושתו" (גירסת התוספתא) כדעה (ריש כיצד-מברכים) שחיוב ברהמ"ז מהתורה "לאחר אכילה ושתיה יחדיו"

הרד"ק (יהושע ח ל) גורס "וברכו וקילסו".

הגר"א לא גורס "וקללו" (קדמן המאירי) אלא "ואכלו וברכו", "כי הברכות והקללות היו קודם המזבח והקרבת-הקורבנות, וצ"ל 'וברכו' פירוש ברכת-המזון. לכן אמרו 'וברכו' כי יהושע תיקן להם ברכת הארץ באותו היום" (אדרת-אליהו (דברים יא כט) מובא ברש"י (סוטה שם)

בועז שמח לברך על הארץ (ילקוט מעם לועז רות, עמ' צ"א)

ירושה שניה:

"בההיא שעתא גזר ואמר: דעבר פרת עבר, דלא עבר לא יעבור. דניאל וסיעתו וחבורתו עלו באותה שעה, אמרו: מוטב שנאכל סעודת ארץ ישראל ונברך על ארץ ישראל" (שיר השירים רבה, פרשה ה ה) (יעל פירותיה" בילקוט אי"י 58)

ירושתנו:

הרב צבי יהודה הכהן קוק זצ"ל בהגיעו לראשונה לאלון-מורה סעד הרבה שלא כהרגלו. (הרב מנחם פליקס "עיטורי כהנים" חשון תשס"ה) נהג לסעוד בהגיעו לראשונה ליישוב חדש על מנת שיוכל לברך על הארץ.

הרב בן ציון אבא שאול זצ"ל ראש ישיבת פורת יוסף, היה מקפיד להכניס לאוהל את העולים החדשים שהגיעו למעברה, ולערוך להם ארוחה (רי יוסף ראובן, מורג)

האדמו"ר מצאנז שליט"א: "כשבאים מחו"ל לארץ-ישראל צריך לאכול מפירות ארץ-ישראל כדי לשבוע מטובה, כנודע פירוש הב"ח בזה" (בצילא-דמהמנותא עקב תשס"ח)

"המוציא לחם מן הארץ"

לא מן האדמה, אלא מן הארץ, ארץ הקודש (מובא בציונים-יקרים לט"ו בשבט מ"ח).

...והעלו עולות וזבחים ואכלו ושמחו וברכו וקיל'

וקילפו את האבנים ובאו ולנו בגלגל..."